

інтерактивного моніторингу з описом динаміки зміни площ полігонів та сміттєзвалищ в Україні.

Розглянуті аспекти раціональної організації територій видалення твердих побутових відходів окреслюють напрямки державної політики у сфері поводження з відходами на засадах науково обгрунтованого узгодження екологічних, економічних та соціальних інтересів суспільства.

#### **Література:**

1. Портал України з поводження з твердими побутовими відходами [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://www.ukrwaste.com.ua>.
2. Управління та поводження з відходами. Частина 3. Полігони твердих побутових відходів: навчальний посібник / Петрук В. Г., Васильківський І. В., Іщенко В. А. Петрук Р.В. – Вінниця : ВНТУ, 2013. – 139 с.
3. Територія українських смітників більша, ніж площа всіх заповідників країни [Електронний ресурс] / Mukachevo.net : [офіційний сайт] // - Режим доступу: <http://www.mukachevo.net/ua/news/view/45084/> – Назва з екрана. - Дата публікації: 13.10.2018. – Дата перегляду: 12.11.2018, 10.30

### **УДОСКОНАЛЕННЯ ЕКСПОРТНОГО ПОТЕНЦІАЛУ РЕГІОНУ ЯК ВАЖЛИВИЙ АСПЕКТ РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІЙ**

**Мамі І.**, студент 6 курсу факультету управління та бізнесу

**Солопун Н. М.**, канд. екон. наук, доц. каф. обліку, оподаткування та міжнародних економічних відносин

*Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Сучасний етап розвитку світового господарства свідчить про те, що глобалізаційні процеси сьогодні базуються на тлі регіоналізації, тобто появи нових та укріплення вже існуючих регіональних об'єднань.

Поняття «глобалізація» увійшло в науковий оборот в 80- ти роки ХХ ст. як відображення фундаментальних перетворень сучасної світової економіки і представляє собою багатомірний, складний і суперечливий процес, що грає системоутворюючу роль у формуванні загальнопланетарного господарства [1].

Існують думки щодо протистояння між регіоналізацією та глобалізацією через те, що політика регіональних об'єднань може бути спрямована врозріз інтеграційним процесам, але так званий новий регіоналізм навпаки має сприяти налагодженню міжнаціональних зв'язків зі збереженням власних економічних та політичних інтересів. Регіони стають провідними гравцями у житті як окремої держави, так і загальносвітових масштабах тощо [2].

Регіональна інтеграція та глобалізація мають за основу однакові рушійні сили та є важливими ланками процесу інтернаціоналізації сучасного світового господарства. І якщо низка регіональних інтеграційних об'єднань спрямували власні зусилля на формування окремої валютно-фінансової, політичної та

інших систем, то існує й інший напрямок регіоналізації, який спрямований на конвергенцію, тобто на певне зближення економічних систем.

Тому питання удосконалення експортного потенціалу регіону як важливий аспект розвитку територій є достатньо актуальним у процесах створення сильних регіонів та регіональних об'єднань у контексті глобалізаційних процесів.

Можливості економічного зростання національної економіки у глобалізованому світі збільшуються завдяки експортним можливостям держави. Але сучасний стан експорту, наприклад, Гвінеї характеризується значною часткою експорту товарів чи ресурсів з низькою доданою вартістю та сировини.

Тому в процесі розвитку глобальної торговельної системи першочерговим завданням для економічних регіонів Гвінейській республіки є визначення стратегічних напрямків реалізації експортного потенціалу, орієнтованого на широкий асортимент готових виробів з високою доданою вартістю і відмова від експорту окремих видів традиційної продукції і сировинних ресурсів.

У зв'язку з цим можливості удосконалення процесу пошуку нових можливостей присутності регіонів Республіки Гвінея на світових ринках визначають ставлення до їх експортного потенціалу як до критерію конкурентоспроможності їх товарної продукції в міжнародній торгівлі.

Істотна необхідність модернізації економіки Гвінеї на інноваційній основі диктує потребу в зміні структури експорту в напрямку зниження залежності від експорту ресурсів з переорієнтацією можливостей на виведення на зовнішні ринки продукції з високою доданою вартістю.

Реалії економічного розвитку підвищують можливості держави до присутності на світових ринках не тільки в якості постачальників ресурсів, багато регіонів країни мають свою експортну спрямованість і спеціалізацію, не пов'язану безпосередньо з поставками сировини з низьким ступенем обробки. Зазначені процеси характерні як для національної освіти, в цілому, так і для регіонів, його формують.

Таким чином, питання підвищення експортного потенціалу регіону, розробка переліку організаційно-економічних рішень, що сприяють зміцненню експортних можливостей держави в цілому з використанням існуючих конкурентних переваг, є актуальними і своєчасними, що сприяють вирішенню важливої економічної задачі зростання міжнародної конкурентоспроможності регіонів Гвінеї і, як наслідок, всієї національної економіки на світових ринках, сприяючи активному суспільному прогресу територій держави та редукції соціальної напруги.

#### Література:

1. Воронова О.В. Взаємозв'язок та відмінності регіоналізації та глобалізації : веб-сайт. URL: <http://www.dspace.oneu.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/1548/1.pdf> (дата звернення: 10.10.2018).

2. Михасюк І. Р. Глобалізація і регіоналізація: місце України. *Регіональна економіка*. 2011. № 4. URL: [http://ird.gov.ua/pe/re201104/re201104\\_007\\_MykhasyukIR.pdf](http://ird.gov.ua/pe/re201104/re201104_007_MykhasyukIR.pdf) (дата звернення: 14.10.2018).

## ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

**Манойлова В. А.**, студентка 6 курсу факультету Менеджменту  
**Оболенцева Л. В.**, доц. каф. Туризму та готельного господарства

*Харківський національний університет міського господарства  
імені О. М. Бекетова*

Львівська область увійшла до рейтингу найбільш привабливих і широко відомих туристсько-рекреаційних регіонів України, та зайняла місце у п'ятірці. Область володіє важливим туристським і культурним потенціалом, вона характеризується багаторічним співіснуванням безлічі релігій і народів. На її землі збережено близько 4000 пам'яток, а це 25% всієї історико-архітектурної спадщини України. Існуючий потенціал регіону складається з архітектурно-історичних пам'яток районного та державного значення. До них відносяться 794 будівельні та містобудівні монументи державного значення, 2637 пам'яток районного значення і 834 монументи археології, з них 14 мають державний статус [4].

Наявність на території області лікувально-оздоровчих і природно-рекреаційних ресурсів дозволяє Львівщині займати одне з перших місць в країні. До даних ресурсів відносяться цілющі мінеральні води (7 типів), озокерит, лікувальні грязі. На їх основі розвиваються відомі в Україні і за кордоном курорти - м. Моршин, м. Трускавець, смт Немирів, смт Східниця, смт Шкло, смт Великий Любін.

У південній частині Львівської області простяглися українські Карпати, де знаходяться Національні парки «Яворівський» і «Сколівські Бескиди». Також тут містяться 400 об'єктів природно-заповідного фонду, зокрема, природний заповідник «Розточчя», ботанічні сади, 240 пам'яток природи, 33 заказники, 61 заповідне урочище, 55 парків-пам'яток садово-паркового мистецтва [4].

Зростає обсяг туристських потоків. Суб'єкти туристської діяльності у 2015 р. обслужили 112,5 тис. осіб, з них 3 тис. зарубіжних туристів. Наприклад, у 2016 збільшилася чисельність туристів, які були обслуговані туристськими підприємствами, до 181,8 тис. осіб. Чисельність зарубіжних туристів у 2016 році збільшилася до 8,3 тис. осіб, а внутрішніх до 98,5 тис. осіб [1].

Пропозиціями суб'єктів туристської діяльності Львівщини скористалися у 2016 році - 181,8 тис. осіб, а у 2017 році 175,2 тис. осіб, з них 96,6% – жителі України. За сприянням туристичних компаній українські туристи виїжджали в 70 держав світу. Найбільше – до Туреччини-20,7 тис. осіб, Єгипту – 15,6 тис.,